

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Ш, **/**/**** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Ш, X-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жанет МАРЧЕВА

при участието на секретаря А.СТ.Т
като разгледа докладваното от Жанет МАРЧЕВА Гражданско дело №
****363010**** по описа за **** година

Предявени са два осъдителни иска с правно основание по чл.149 от СК и чл.1** ал.1 от СК.

Предявена е искова молба от непълнолетната С. Н. В. с ЕГН *****, действаща със знанието и съгласието на майка си С. Д. Д. с ЕГН ***** и двете действащи чрез адв. Г. С. от ШАК със съдебен адрес гр.Ш, ул.“С“ № **** ет** офис ** за присъждане на месечна издръжка за бъдеще и минало време по отношение на непълнолетното дете.

В исковата молба се сочи, че родителите на ищцата са в раздяла от месец ноември ****., като майката и детето напуснали семейното жилище и се преместили при родителите на майката в гр.Ш. Оттогава досега грижите и издръжката на ищцата била поета изцяло от майка й. Въпреки проведените разговори за уреждане извънсъдебно на спора, съгласие между страните не била постигната, като дори контактите между дъщерята и бащата се разредили. Твърди се, че ответникът няма други алиментни задължения, като реализира доход от трудова заетост. В заключение се моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплаща месечна издръжка в размер на 300 лв., считано от датата на завеждане на исковата молба – **/**/****г., както и издръжка за минало време в общ размер на **50 лв. за месеците ноември, декември **** г. и януари ****г.

Препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея са редовно връчени на ответника, като в законоустановения срок от негова страна е депозиран писмен отговор. В него се сочи, че исковата молба е допустима, но частично неоснователна. Соци се, че претендирания размер е завишен и непосилен за ответника, който реализирал минимален доход към момента. През периода от раздялата досега, дъщеря му получавала парични средства, но са давани на ръка. Издръжката на детето била необходима за осигуряване на

средства за храна и облекло, но не и за капризите му. В заключение се сочи, че поради затрудненото му материално състояние има възможност да отдели не повече от 220 лв., като издръжката за минало време се оспорва изцяло.

В съдебно заседание ищцата се явява лично, заедно с адв. С. от ШАК, като се поддържа исковата молба. В хода на пренията се сочи, че издръжка досега не е давана под никаква форма, като размерите на претенциите са напълно обосновани.

Ответникът не се явява лично, като за него се явява адв. С. П. от ШАК. Поддържа се писмения отговор и се твърди, че възможността на ответника да дава издръжка е 230 лв. Сочи се, че ищцата, заедно с майка ѝ сами са се поставили в затруднено финансово положение, а именно да плащат наем, предвид, че са напуснали доброволно семейното жилище, представляващо двуетажна къща. Искът за издръжка за минало време се счита за изцяло неоснователен, поради невъзможност за ответника да я заплаща. В заключение се моли за решение в този смисъл и за присъждане на разноски.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че страните по делото са родители на непълнолетната С. Н. В., родена на 1**. **/****г. от сключения помежду им граждански брак. Фактическата раздяла между родителите настъпила на **/****г., когато майката и детето напуснали семейното жилище и първоначално заживявали при бабата и дядото на детето по майчина линия, а в последствие и на квартира в гр.Ш. Видно от Удостоверение № ** от 1**.02.****г. на „*****“ ЕООД, реализирания от ответника брутен доход за месеците от октомври до **/**. ****г. е в общ размер на 25**1.5** лв. или средно на месец 642.89 лв.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свид. С. Д. Д. – майка на ищцата, която разказва, че С. е ученичка в 10-ти клас в *** „*****“ – Ш, паралелка английски и руски език. Бащата не ѝ е подпомагал финансово от раздялата им до сега. Майката изплащала потребителски кредит от 15 000 лв., изтеглен за ремонт на семейното жилище, собственост на бащата, което са напуснали. Към момента продължавала да изплаща заема с вноски от 250 лв., като ѝ оставали още четири години до изтичане на срока на кредита, а ответникът отказва да ѝ подпомогне в изплащането на дълга. След разходите им за консумативи и заплащането на кредита и квартирата, им оставали около 300 лв. средства за живот. Съдът кредитира показанията на свидетеля, като кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства, отчитайки близката родствена връзка на свидетеля с ищцата.

С оглед изяснената фактическа обстановка, при преценка на събраните доказателства поотделно и в съвкупност, съдът намери от правна страна следното: При дела за издръжка съдът следва да изясни въпросът за действителните нужди на търсещият издръжка и материалните възможности на дължащият такава, като съобразно това се определя

издръжката, която се дължи. До навършване на пълнолетие правото на децата на издръжка от своите родители е безусловно, като пълният размер на издръжката нужна за нуждите на детето се разпределя между двамата родители, съобразно техните възможности. Съобразяват се и грижите и издръжката в натура, предоставена непосредствено от родителя, при когото живее детето. На преценка подлежат и потребностите на детето, като се съобразят обикновените условия на живот на деца от същата възраст. В настоящия случай се касае за първоначално определяне на издръжка за малолетното дете и иск за период от преди завеждане на исковата молба пред съда.

По отношение на размера на издръжката за минало време: Възможността да се иска издръжка "за минало време" обхваща периода, за който такава издръжка не е определена, като законодателят е ограничил този период до една година преди предявяване на иска за определяне на издръжка. Ответникът оспорва размера на търсената издръжка, излагайки твърдения, че е заплащал такава, но не може да представи доказателства, както и че финансовите му възможности са силно ограничени. Съдът намира, че предвид липсата на доказателства за подпомагане на детето финансово, както и чрез непосредствени грижи по него, то твърденията изложени в писмения отговор за недоказани. Размера на издръжката от 250 лв. месечно е напълно приемлива сума, с оглед възрастта на детето, липсата на други алиментни задължения от ответника към трети лица, както и с оглед икономическата обстановка в страната. Въпреки реализирания минимален доход от ответника, той притежава недвижим имот, както и няма данни за влошено здравословно състояние. Издръжката се дължи за периода една година назад от датата на предявяване на иска, като се установи, че датата на настъпване на фактическата раздяла на родителите е **/*****, като периода за който се дължи издръжката за минало време е от **/*****. до **/**/****Г.

По иска с правно основание чл.1** ал.1 от СК: Безспорно е по делото, че ответникът е баща на непълнолетната С., което е видно и от удостоверението за раждане на детето. По делото е установено, че основната грижа за детето, включително и неговата материална издръжка е поета от майката. Детето е на навършени шестнадесет години, като нуждите му са свързани основно с ежедневните разходи, както и тези по образованието му и посещението на извънкласни занимания, които са платени. Съобразявайки възрастта му, условията при които живее, стандарта на държавата, както и възможностите на родителите, то издръжката му следва да бъде определена в размер на 450 лв. месечно. От тази сума майката следва да поеме издръжка от 180 лв., предвид, че към момента заплаща и разходите за квартира и кредит, който е бил изтеглен във връзка с ремонт на собственото на бащата жилище, което в момента е напуснато от нея и детето, а и същевременно върху нея падат ежедневните грижи за детето. Аргумента на ответника, че детето е направило избор да остане с майката и да живеят под наем е ирелевантно за настоящото производство, което е с предмет дължими издръжки, а не решаване на въпроса за развод между родителите и упражняване на родителските права над детето. Бащата следва да поеме останалата част в размер на 2**0 лв., тъй като по-големия дял от издръжката следва да се поеме от родителя, който не упражнява родителските права. Това разрешение е съобразно т. ** от

Постановление 5/19**0г. на Пленума на ВС, където се приема, че усилията, които родителят полага във връзка с отглеждането на детето се вземат предвид при определяне на размера на издръжката, която този родител дължи. Съдът съобразява този размер и с обстоятелството, че бащата няма задължения към други лица по закон към момента, като не са представени и доказателства за влошено здравословно състояние, налагащо ежесмесечни разходи за лечение или други разходи. Или с определения размер на издръжката се постига баланс между интересите на търсещия издръжка и дължания такава. Съдът съобразява обстоятелството и, че средствата за живот на детето следва да се съобразят с неговата възраст (навършени шестнадесет години), както и с динамичната към момента финансова обстановка в страната и нарастващия инфлационен индекс. Ответникът не оспорва и обстоятелството, че е собственик на недвижим имот, състоящ се от два самостоятелни етажа. До останалия размер от 300 лв., съдът намира, че искът следва да се отхвърли, тъй като не е подкрепен с достатъчно доказателства.

Така определената издръжка ще се дължи от датата на завеждане на исковата молба – **/**/****г. до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване, като е платима на непълнолетното дете до 10 – то число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска, като следва да се допусне и предварително изпълнение на основание чл.242, ал.1 от ГПК.

При този изход на делото и на основание чл.**8, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ШРС държавна такса върху определения размер на издръжката по иска с правно основание чл.149 от СК в размер на 50 лв. и по иска по чл.143 от СК в размер на 259.20 лв.

И двете страни правят искане за присъждане на разноските в производството, представляващи заплатено от тях адвокатско възнаграждение. Ищцата е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. за двата иска, като съобразно уважената част на исковете, следва да ѝ бъде присъдена сума от общо 4**5 лв..

Ответникът е заплатил адвокатски хонорар в размер на общо 400 лв. за двата иска. На основание чл.**8, ал.3 от ГПК ищцата следва да заплати на ответника адвокатско възнаграждение в размер на 20 лв., съобразно отхвърлената част на иска за бъдеще време.

Водим от горното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.149 от СК Н. В. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.“К“ ** да заплати в брой на непълнолетната С. Н. В. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр.Ш, ул.“С“ № **** ет** офис **, издръжка за минало време в общ размер на ****50 лв. (седемстотин и петдесет лева)**, представляваща ежесмесечна издръжка от 250 лв. за периода от **/****г. до **/**/****г.

ОСЪЖДА на основание чл.1** ал.1 от СК Н. В. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш,

ул.“К“ ** да заплаща в брой на непълнолетната С. Н. В. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр.Ш, ул.“С“ № ***** ет** офис ** ежесечна издръжка в размер на **2**0 лв. (двеста и седемдесет лева)**, платима до 10-то число на текущия месец, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - **/**/****г. до настъпване на причини, водещи до изменяване или прекратяване на така присъдения размер на издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от датата на вземането до окончателното ѝ изплащане, като отхвърля иска в останалата му част до пълния му предявен размер от 300 лв. , като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА на основание чл.242, ал.1 от ГПК предварително изпълнение на решението досежно издръжките.

ОСЪЖДА на основание чл.**8, ал.6 от ГПК Н. В. Д. с ЕГН ***** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Шски районен съд сумата от **309.20 лв. (триста и девет лева и двадесет стотинки)**, представляваща дължимата държавна такса по исковете за издръжки, както и сумата от 5 лв. (пет) лева при евентуално служебно издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА на основание чл.**8, ал.1 от ГПК Н. В. Д. с ЕГН ***** да заплати на С. Н. В. с ЕГН ***** сума в размер на **4**5 лв. (четиристотин седемдесет и пет лева)**, представляваща разноси по делото за заплатено от ищцата адвокатско възнаграждение, съобразно уважените части на исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.**8, ал.3 от ГПК С. Н. В. с ЕГН ***** да заплати на Н. В. Д. с ЕГН ***** сума в размер на **20 лв. (двадесет лева)**, представляваща разноси по делото за заплатено от ответника адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част на иска по чл.1** ал.1 от СК.

Решението подлежи на обжалване пред Шски окръжен съд в двуседмичен срок от 11.04.****г., на основание чл.315, ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Ш: _____